

[Poul Nødgaard]

ingen der ved, men man kunne måske alligevel lave nogle beregninger og nogle skøn.

Det er væsentligt at slå fast, at når folk vælger at gå på sabbatordninger og andre orlovsordninger, er man ikke længere tvunget til at ansætte en ledig i den stilling, i hvert fald ikke i alle ordninger. Det kan vi lige få ministeren til at ridse helt nøjagtigt op.

En anden ting, der kommer til at koste penge – selv om jeg måske personlig har lidt sympati for det – er ordningen med de over 50-årige, der bliver ledige. Jeg synes, de er ude i en meget vanskelig medmenneskelig situation. Men de lovforslag, vi nu ser her, er nogle, der samfundsøkonomisk kommer til at koste ganske meget. Det kan vi lige så godt erkende.

Gang på gang vedtager vi den ene og den anden og den tredje lov, og økonomisk set vedtager vi dem mange gange med bind for øjnene, for vi ved reelt ikke, hvad slutmålet i disse lovforslag bliver. Så spørger jeg mig selv: Kan Danmark – det lille land, som vi trods alt er – blive ved med at finde alle de penge, der skal til til alle de love, vi vedtager her?

Vi tror det. Vi vedtager – eller nogle vedtager i hvert fald – en finanslov år efter år, og statsunderskuddet stiger, og gælden til udlandet stiger, man låner, og man regerer rundt på tallene. Et kendt folketingsmedlem her har sagt, at alt det kun er taljonglering. Det mener jeg altså ikke det er. Jeg mener, at vi også har et medansvar for vore efterkommere, at det, vi afleverer til dem økonomisk set, også må hænge rimeligt sammen, og at vi ikke bare kan skubbe problemerne foran os.

Man må ikke misforstå det, jeg her siger. Jeg har da sympati for, at folk i en vanskelig situation bliver hjulpet. Men man må også på et tidspunkt gøre op og sige: Hvor langt kan samfundet Danmark klare at løse de problemer, som landet står i, i relation til de enkelte samfundsgrupper?

Med disse ord vil jeg bare sige, at forslagene, som de foreligger, så lidt målrettede, som de er mod en effektiv løsning af arbejdsløsheden, har vi ikke i Fremskridtspartiet planer om at stemme for, selv om jeg erkender, at der er dele i forslagene, der måske har vores sympati, fordi vi også føler at have et medansvar for den vanskelige situation, som arbejdsløsheden er for rigtig mange mennesker.

Anden næstformand (Grove):

Da jeg ikke er tankelæser, bedes man markere fra ordførernes side.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo trist, at vi ikke helt kan leve op til hr. Poul Nødgaards krav om effektivitet, men jeg tror nu nok, at udviklingen på dette område vil vise, at vi har taget hul på en ganske vigtig del af en ny arbejdsmarkedsopbygning, en ny arbejdsmarkedspolitik, en ny arbejdsmarkedsstruktur, og dermed også lagt op til noget, der i løbet af kortere tid vil hjælpe på ledighedsproblemet.

Fra radikal side har vi fra starten lagt stor vægt på, at en arbejdsmarkedsreform kunne komme igennem hurtigt og vi dermed kunne få taget hul på nogle af de strukturproblemer, som vi ved har været en af de barrierer, som arbejdsmarkedet har stået over for.

Jeg mener, at det er vigtigt for Folketinget i det, som nu ligger på bordet, at se de tre muligheder, som specielt er aftegnet. Der er specielt en bedre individuel mulighed for de arbejdsløse i det her system. Der er også en bedre mulighed for den regionale eller specielt decentrale indsats, og der er en videre udvikling af det, som vi fra radikal side flere gange har ønsket, nemlig at man afprøver systemets grænser i et forsøg på bedst muligt at udnytte de instrumenter, der er til en reduktion af ledigheden.

Det er oplagt, at man samtidig kommer i en situation, hvor man må spørge sig selv, om det er den rigtige vej, der er anvist alle steder. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi fra radikal side også nogle steder føler, at her er der behov for at understrege, at det er forsøg, at det er en kortere periode, indtil vi får en afprøvning af, hvor godt det virker.

Vi har fra radikal side haft betænkeligheder ved den særlige udformning, som forældreorloven har fået. Vi synes måske nogle steder, at den får en særstatus i forhold til andre orlovsordninger, men vi erkender, at dette er en 3-årig forsøgsperiode, og at vi i den periode får lejlighed til at undersøge, om vi har ramt rigtigt eller der er behov for ændringer.

Vi har også vores betænkeligheder enkelte steder med hensyn til arbejdsmarkedsstrukturen. Vi havde måske gerne set, at man nogle steder var gået længere i en decentral model, men den model, der nu er lagt op til, er i hvert